

[Arnth Jensen.]

stærkest om ud over Landet, det er vel, som man kunde vente, Fjernelsen af det fødte gejstlige Element i Tilsynet.

Jeg indrømmer, at det var rigtigt sagt af Ministeren i Forelæggelsestalen, at vi egentlig ikke havde et gejstligt eller kirke- ligt Tilsyn, nej, vi havde et gejstligt Element i Tilsynet. Deri giver jeg fuldstændig Ministeren Ret. Og hvad er saa Ministerens Begrundelse til at fjerne dette Element? Ministeren giver et Par Begrundelser. Den højtærede Minister giver bl. a. den Begrundelse, at det har overlevet sig selv, og at det er ikke Garanti for Religionsundervisningen.

Hvad det sidste angaar, er jeg ikke væsentlig uenig med Ministeren. Jeg er enig med Ministeren i, at den bedste Garanti for Religionsundervisningen i Skolen er, at baade Forældre og Lærere ønsker den, og at de følger den. Kun hvis de to Parter finder hinanden, vil en Religionsundervisning — og det kan vi for Resten sige om al Undervisning — komme til at betyde noget.

Ministeren var i sin Forelæggelsestale stærkt inde paa Religionsundervisningen. Jeg takker den højtærede Minister for hans Stilling og for hans Udtalelse om, at den højtærede Minister hellere ser den fælles Folkeskole med Religionsundervisningen fremfor en Folkeskole med forskellige mindre sektariske Skoler, hvor Religionsundervisning kunde føres. Deri er jeg ogsaa enig med den højtærede Minister. Om vi derimod er enige i Begrundelsen for Religionsundervisningens Bevarelse, er noget helt andet; men Hovedsagen er, at Religionsundervisningen bibeholdes i den danske Folkeskole, og derfor skal jeg ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal.

Der er en anden Udtalelse, som den højtærede Minister fremkom med i sin Fremsettelsestale, som jeg derimod er studset mere ved. Paa Sp. 1310 siger Ministeren — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse dette og enkelte andre Citater —:

„Socialdemokratiets gamle Program havde optaget det gamle religiøse Krav om Religionsundervisningens Udskillelse fra Folkeskolen. Socialdemokratiet har senere modificeret sit Standpunkt paa dette Omraade, hvad der bl. a. kom frem ved det Standpunkt, som Partiets Medlemmer af den store Skolekommission indtog“.

Ministeren siger altsaa her, at Socialdemokratiets gamle Program er blevet modificeret, efter at Medlemmerne af den store

Skolekommission har afgivet deres Betænkning. Nu er jeg mig ikke andet bevidst, end at denne Kommissionsbetænkning blev afgivet den 1. Juni 1923; men i September Maaned samme Aar afholdt Socialdemokraterne en Kongres i Odense, og paa denne Kongres blev der forelagt ganske vist et Arbejdsprogram, saa vidt jeg forstaaer, og det var vel det, Ministeren hentydede til. Men Socialdemokratiets Grundprincipper er bibeholdt i det egentlige Program, og der staaer udtrykkeligt blandt de politiske og kulturelle Krav i § 6, at det, man vil fra Socialdemokratiets Side, er en fælles, vederlagsfri og forpligtende Skoleundervisning i Hverdags og Heldagsskoler, hvor Religionsundervisningen skal udelukkes.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Har Socialdemokratiet faaet et nyt Program siden den Tid? Jeg ved det ikke, jeg spørger den højtærede Minister, men da Ministeren har talt om det gamle Program, kunde det interessere mig at vide, om der er ændret i Programmet fra 1923. Jeg har nok lagt Mærke til, at den højtærede Minister har fremsat et Lovforslag, som ikke er i Overensstemmelse med dette Program, og det takker vi den højtærede Minister for, vi laster ham ikke for det; men det kan dog vel ikke berettige os til at slutte, at der nu er kommet et nyt Program for Socialdemokratiet.

Dette med Religionsundervisningen, som den højtærede Minister vil mene er taget ud af Programmet, bliver jeg ogsaa lidt mere skeptisk ved; naar jeg ser „Socialdemokraten“ af 13. August, hvor der udtrykkeligt siges:

„Det danske Folk er takket være en solid Oplysning over sin religiøse Krise. Det har ingenlunde kastet Kristendommen bort, men det ønsker at gøre religiøse Spørgsmaal til et indre personligt Anliggende og Børnenes Skoleundervisning fri for denne Paavirkning“. Det torekommer mig at være et andet Sprog end det, der lød fra den højtærede Minister; men hvis det virkelig er saadan, at Socialdemokratiet har indtaget den højtærede Ministers Standpunkt i dette Spørgsmaal, hilser jeg det med Glæde.

Hvad nu angaar, at det kirkelige Moment i Skoletilsynet skulde have overlevet sig selv, kan jeg ikke give Ministeren Ret deri. Ministeren støtter sig dør til Lærerne. Ministeren kan dog ikke støtte sig til dem alle — han støtter sig til Udtalelser af enkelte Mænd, ogsaa Venstre-mænd. Endvidere vil jeg tro, at Ministeren ogsaa støtter sig til Krav fra sine